

Izhaja
v torek, četrtek in
soboto.

Stane mesečno Din 7—
za inozemstvo Din 20—.
Posamezna številka
1 Din.

Račun poštno-čkovnega
zavoda šte. 10.666.

NOVA DOBA

Uredništvo
in upravišstvo:
Celje

Strossmayerjeva ulica 1.
pritličje.

Rokopisi se ne vračajo.

Oglaš po tarifu.

Telefon int. šte. 65.

Čemu „auf deutsch“?

Celje, 12. januarja.

Das andere hiesige Blatt — »Cil-l-ier Zeitung« — je začela, ko je dobila iz vrst slovenskih ljudi pomočnike za doseg svojih starih ciljev, pisati tako kakor je pisala nekoč ko je imela prijateljke le med Nemci in nemškutarji. Tako daleč smo prišli, da si dober del slovenskih Celjanov ne sme več upati iztegniti jezika proti sikanju lista, ki je nekoč zastrupljajal razmere pri nas in sramotil vsepovsod vse, ka je bilo naše.

Svoj čas smo bili objavili novico, ki se je bavila z nekim oglašom v tujkajšnjem nemškem listu. Tam so iskali »nemškega« ključavnikaškega učenca za Savinjsko dolino. Kdo je tisti mojster v Savinjski dolini, ki rabi danes izrecno nemškega dečka, nismo preiskovali in tudi ne bomo. Težko bi ga bilo najti, ker Nemca s takim poklicem tod ni. Bo le kdo, ki je od nekaj grd odpadnik ali pa špekulant iz novejših časov. In kakor v Celju samem vidimo je takih duš v teh žalostnih časih koristilovstva in bedaške psihoze dovolj! In še novi prihajajo.

Tisto notico smo objavili, ker vemo, da imamo opraviti z organizacijo, ki si je nadela nalogo, da spravi najboljše učence v uk in službo k našemu narodu sovražno usmerjenim ljudem. Mi vemo, da je celo taka socialna ustanova, kakor je hrvatski »Radiša« v Zagrebu, tako daleč, da si je izbrala za svojega poverjenika pri nas moža, ki nikjer ne taji, da je ein »ganz Auf-rechter«, kakor naši ljubi sožitelji izvolijo imenovati tiste, ki še vselej čakajo, da Velika Nemčija pogoltne to, česar nam niso pouzimali z belo zastavo došli Italijani.

Nekaj časa na to smo natisnili drug članek, v katerem smo se obširneje bavili z ono zadevo. To sedaj daje nemškemu listu povod učiti nas, kaj je to »auf deutsch« in kaj pomeni »auf deutsch reden«. Veli, da se to pravi »deutlich«. Torej po nemški govoriti je govoriti jasno, naravnost, razumljivo in odkrito. Dobro! Tudi mi in vsi drugi narodi, ki imajo svoj ponos, trdimo, da pomeni »po naše« govoriti isto.

»Auf deutsch« kakor govori »das andere hiesige Blatt« danes, ko so njegovi zvezani s spozabljenimi Slovenci, pa ni samo jasno in odkrito, ampak

celo naduto, izzivajoče in tako nesramno, da je treba zavrniti take besede.

Pisec članka v listu se norčuje iz vseh naših plemen in vprašuje, dali smo mi morda zato sto let — za Srbijo in Makedonijo, ker so nas Nemci ubijali? Ne tako! Kako bi bilo s Srbijo in Makedonijo, da ju zanikrne turške vlade ne bi bile gnjavile z lenim uradništvom, ne vemo. Vsekakor pa bi bilo danes veliko bolje, če bi oni nesrečni Vidov dan ne bil tako strašno črn. In ni dvoma, da bi se mi bili tudi kako razvijali brez Nemcev. Zakaj so se pa kultivirali in civilizirali Skandinavci, Francozi in Italijani? Istina pa je, da bi bila naša kultura in civilizacija veliko boljša, ko bi nam Nemci ne bili jemali na tej strani tega, kar so nam dali na drugi. Da ne govorimo o njihovih naravnih zaveznikih Turkihi, Madjarih, Obrih in drugih, ki so le ropali, kradli, morili, požigali in nasilovali, a nikoli ničesar prinesli razun bolezni in gorja.

Kaj hočete s to hvalisano »nemško« kulturo, ki vendar tudi ni — če gremo do konca — vaše delo? Da vam niso prinesli te civilizacije drugi in da bi vi bili ostali sami med seboj, danes sicer res ne bi več leno pasli milijard uši na medvedjih kožah kje v gozdovih in pijani pili opojnega ola ali medicne iz lobanj ubitih sovražnikov; a kraji, kjer nemško ljudstvo še danes spi in živi pod enim stropom s svinjami, govedom in perjadjo v lepem sporazumu, bi bili bolj gosti.

Ne očitajte nam kulture, ki ni nemška iznajdba in patent, ne zasmehujte naše civilizacije, dokler vam mi moremo odgovarjati — po slovenski.

Politika.

p KAJ BO S SKUPŠČINO? Voditelji strank ožjega opozicijskega bloka so imeli v torek dopoldne konferenco. Udeleženci so pooblastili predsednika Ljubomira Davidoviča, da pismeno pozove ministrskega in skupščinskega predsednika, da se nemudoma skliče skupščinsko zasedanje. V omenjeni vlogi bo uvodoma navedena motivacija, da vlada v skupščini nima večine, ker je večji del članov radikalskega kluba izrekel kabinetu nezaupanje. Stranke ožjega opozicijskega bloka zahtevajo takojšnje sklicanje skupščine. Kakor se čuje, namerava skupščinski

predsednik Trifković sklicati plenum šele 25. t. m., t. j. takoj po oblastnih volitvah. O tem smo že svoj čas obširneje pisali.

p RADIČEVA ZVEZDA TONE. Dalmatinsko agitacijsko turnejo Stjepana Radića je smatrati za popoln polom. Radićeva stranka je v dejanskem razsulu in njen voditelj rešuje le še razvaline. Ogorčenje bivših pristašev dobiva naravnost neverjetne oblike. — Radićevih shodov se udeležuje le neznačno število ljudi, a še ti večinoma ugovarjajo in poslušajo njegove govore s protesti, manifestirajoč svojo nezadovoljnost in svojo obsodbo nad goljufivo radićevsko politiko. Radićevi shodi se pretvarjajo v demonstracijska zborovanja proti Radiću. Po nekod niti ni mogel priti do besede, ker je takoj od začetka vladal v dvorani strahovit trušč. Nasprotniki, skoraj sami bivši pristaši HSS, so n. pr. v Sinju obmetavali Radića z najostrejšimi očitki in imeni. Minister Krajač, ki je bil navzoč, je zaukazal srezkemu poglavarju, da izprazni dvorano z oboroženo silo. To se je med burnimi protesti zborovalcev zgodilo. A zunaj pred gostilno so se demonstracije nadaljevale ter so postajale vedno ostreje. Ogorčeno ljudstvo je pobilo vse šipe ter zahtevalo, da se mu izroči Radić, ki se je za barikadiriral v gostilniških prostorih. V Trilju pa je Radić žalostno končal. Dasi je žandarmerija hotela Radiću omogočiti zborovanje, so se takoj po njegovem prihodu pričele burne demonstracije. Orožništvo je moralo demonstrante s silo razgnati, da je Radić pred pičlim številom mu še ostalih pristašev mogel spregovoriti par besed.

p MADŽARSKA PROTI NAM. Vest, da se namerava ogrski ministrski predsednik grof Bethlen odepljati v Rim zaradi dostopa Madžarske do Jadrana, o katerem se hkrati pogaja tudi z Jugoslavijo, označujejo v mero-dajnih krogih v Budimpešti za preuranjeno, vendar je ne demantirajo. V okviru Bethlenove politike je vsekakor, da se Madžarska približa Italiji. Ta politika gre za tem, da se z angleško odobritvijo doseže reakcionaren blok med Italijo, Madžarsko in Romunijo, ki naj bi v zunanje-političnem oziru zajamčil, da zasede madžarski prestol kralj Habsburžan. Za Mussolinija zopet pomenja Madžarska kritje hrbta proti Jugoslaviji.

p KOČLJIV POLOŽAJ V ALBANII. Pariški »Petit Parisien« objavlja članek iz Beograda, v katerem obravnava italijansko-albansko pogodbo in govori o možnosti vstaj v Albaniji, ki bi spravile v nevarnost vlado in Ahmed beg Zoga. Poročevalec pravi, da bi v omenjenem slučaju del italijanskega tiska pripisal Jugoslaviji povod vstajam. Taki očitki bi lahko privledli do neljubih zapletitjav, kajti dvomljivo je, ako ne bi Italijani intervenirali z orožjem ako bi beograjska vlada, koje trdno načelo je »Balkan balkanskim narodom«, privolila v to, da vrže nealbanska država svoje čete na Balkan. Poročevalec zaključuje svoja izvajanja v ugotovitvijo, da je albanska neodvisnost postulat evropskega miru, radi česar se ne sme dopustiti, da nastane radi Albanije mednarodni spor. Obojestransko bo potrebna hladnokrvnost, da ne prired do dogodkov, ki bi eventualno kršili mir na Balkanu.

p ITALIJANI SEGAJO PO DALMACIJI. V Trstu se je vršil te dni prvi kongres Lege nazionale po vojni. Zborovanja se je udeležilo tudi mnogo zastopnikov iz Dalmacije. Prisostvovali so civilni in vojaški dostojanstveniki ter nekateri senatorji in poslanci iz Julijske Krajine. Razni govorniki so naglašali, da je lega mnogo pripomogla Italiji, da si je osvojila Julijsko Krajino. Njena sedanja naloga pa je, da skrbi za asimilacijo tujerodcev. Govorila sta tudi prefekt Fornaciari, ki je zastopal vlado, in fašistovski tajnik Barduzzi, ki je v svojem govoru poleg drugega omenil, da postopa Italija napram narodnim manjšinam neprimer-no boljše nego postopajo oblasti v Dalmaciji napram tamkaj prebivajočim Italijanom. Po otvoritvenih ceremonijah je kongres začel svoje delo v glavni dvorani fašistovske stranke. Solški skrbnik za Julijsko Krajino Reina je obljubil v svojem govoru popolno pomoč šole za doseg smotrov, ki si jih je postavila lega. Govoril je nato član osrednjega odbora kom. Coceanoig, ki je naglašal, da mora lega skrbeti za resnično »duševno osvoboditev« tujerodcev v Julijski Krajini, ker samo tak-ka osvoboditev bo zagotovila Italiji sedanjost. Povdaril je tudi, da se lega ni odpovedala glavni točki svojih aspiracij, t. j. osvoboditvi Dalmacije. Prihodnji kongres leeg se bo vršil v Zadru. To mesto je bilo izbrano zlasti

Charles Dickens. — Ed. Šimnic.

Božična povest v prozi.

(A Christmas Carol in Prose.)

(Dalje.)

Plesali so še več plesov in igrali igre za stave in zopet plesali, jedli potice, mrzlo pečenko, mrzlo kuhano govedino, ribje pastete ter pili pivo. Glavni učinek večera pa je prišel za pečenko in kuhanim mesom, ko je zaigral godec — zvita buča, veditel mož, ki je razumel svojo obrt bolje nego bi jo mogli vi ali jaz naučiti. — »Sir Roger Co-varley«. Tedaj je nastopil papa Fezziwig in zaplesal z gospo Fezziwig. Kot prvi par ju je čakala težka naloga, za njima tri-ali štiriindvajset parov; sami ljudje, s katerimi se ni dalo šaliti.

Pa tudi če bi jih bilo še enkrat toliko, papa Fezziwig bi se skušal z vsakim in enako gospa Fezziwig. Kar se tiče nje, mu je bila vredna tovarišica. Ako ni to dovolj velika hvala, mi povejte večjo in hočem jo izgovoriti. Od Fezziwigovih meč je odsevala nekaka luč. Svetila so se pri vsakem kolu kakor luni. V nobenem določenem času ne bi mogli vedeti, kaj se bo z njimi zgodilo. In ko sta papa Fezziwig in gospa Fezziwig splešala ples: naprej in nazaj, roko v roki s plesalko, pozdrav in poklon, odcepnik, udeti iglo in zopet na svoje mesto nazaj, je zaplesal Fezziwig Entrechtat, je kar migljaj z nogami in se brez opotekanja zopet posta-

vil. — Ob enajstih se je končala rodbinska zabava. Gospod in gospa Fezziwig sta zavzela svoj mest, vsak na eni strani vrat in stisnila vsaki osebi posebej roko, kakor je odšel on ali ona, voščila njemu ali njej vesele božične praznike. Ko so vsi odšli, razun obeh učencev, sta voščila še tema praznike. Veseli glasovi so zamrli, fantiča sta pa zlezla v postelji pod prodajalno mizo.

Ves ta čas se je obnašal Scrooge kakor blaznež. Njegovo srce in duša sta živela s prizorom in svojim prejšnjim jazom. Vse je potrdil, vsega se spomnil, vsega veselil in bil izredno navdušen. Sele sedaj, ko je izginil njegov prejšnji jaz, se je domislil duha in videl, kako ga nepremično motri, luč na njegovi glavi pa je svetlejša žarela. — »Malenkost«, je dejal duh, »te priproste ljudi tako napolniti s hvaležnostjo.« — »Malenkost!« je odgovoril Scrooge. — Duh ga je opozoril, naj poslušaja pogovor obeh učencev, ki sta dala duška svoji hvaležnosti do Fezziwiga, in ko je to storil, je rekel: »Torej, ali ni tako? Le par funtov našega milijevnega denarja je izdal, morda tri ali štiri. Ali je to toliko, da zasluži tako hvalo?« — »To ni«, je rekel Scrooge, »ter izrazil svoje mnjenje kot prejšnji in ne sedanji jaz.« — »To ni, duh, ima moč, da nas stori srečne ali nesrečne, preobličiti našo službo v lahko ali težkotno. Lahko trdiš, da je njegova moč v besedah in pogledih, v stvarih, ki so tako malenkostne in brezpomembne,

da jih ni mogoče sešteti ali naštet; kaj zato? Sreča, ki jo daje, je tako velika, kakor bi stalo premoženje.« Začutil je duhov pogled in prenehal. — »Kaj je?« je vprašal duh. — »Nič posebnega«, je rekel Scrooge. — »Nekaj pač, mislim,« je silil duh. — »Ne«, je odvrnil Scrooge, »ne, rad bi rekel svojem pisarju par besed! To je vse.« — Njegov prejšnji jaz je privil svetilke, ko je izrazil željo, Scrooge in duh sta stala zopet na prostem.

»Moj čas poteka«, je pripomnil duh. »Hitro!« Te besede ni naslovil na Scroogea ali koga drugega, ki ga je lahko videl, vendar so takoj učinkovale. Kajti zopet je videl Scrooge samega sebe. Bil je starejši: mož v najlepši dobi. Njegov obraz ni kazal odurnih in strogih potez kasnejših let, vendar so se že začeli kazati znaki skrbi in skoposti. Iz njegovega očesa je odseval hlasten, pohlepen nemir, ki je naznanjal ukorinjajočo se strast in smer, kamor bo padla senca odraslega drevesa.

Ni bil sam, temveč je sedež poleg lepe, mlade deklice v žalni obleki, v koje obeh so stale solze, lesketajoče se v luči, ki je odsevala iz duha preteklega Božiča. — »Nič ne den«, je rekla nežno. »Tebi zelo malo. Drugi malik me je izpodrinil in če te bo mogel v bodoče razveseljati in tolažiti, kakor sem skušala storiti jaz, nimam nikakega povoda, da se žalostim.« — »Kateri malik te je izpodrinil?« je odvrnil. — »Zlati.« — »Tako je ravnanje sveta«,

je dejal. »Ničesar ni, proti čemur bi postopalo ostreje, kakor proti revščini in ničesar ni, kar bi s tako strogo izpovedalo prekleti, kakor pohlep po bogastvu.« — »Preveč se bojiš sveta«, je pripomnila milo. »Vsa tvoja druga upanja so predblinila v upanja, da boš očuvan sed tem umazanim očitkom. Vsa tvoja plemenitejša stremljenja sem videla giniti drugo za drugim, dokler te ni zavlada glavna strast, dobičkaželjnost. Ali nimam prav?« — »Kaj še potem?« je odvrnil. »Če sem postal modrejši, kaj potem? Napram tebi se nisem izpremenil.« — »Odkimala je.« — »Ali vendar sem?« — Najina zveza je stara. Sklenila sva jo, ko sva bila še oba revna in zadovoljna s tem, da bova sčasoma izboljšala najino posvetno srečo s potrpežljivo pridnostjo. »Ti si postal drugačen. Ko sva sklenila zvezo si bil drugačen«, ga je zavrnila. — »Bil sem deček«, je odgovoril nestrpnost. — »Tvoj lastni čut ti govori, da nisi bil, kar si«, je odgovorila. — »Sem, to, kar je obljubovala sreča, ko sva bila enega srca, je obremenjeno z siročino, da sva needina. Kako često in kako bridko sem mislil na to, ne maram povedati. Dovolj je, da sem na to mislil in da ti lahko dam svobodo.« — »Ali sem se hotela tebe osvoboditi?« — »V besedah, ne. Nikdar.« — »Kako pa?« — »V izpremenjeni naravi, v izpremenjenem mišljenju, in drugih življenjskih prilikah, v drugem upanju na končni smoter. V vsem, kar je delalo

zato, ker hoče lega dokazati, da stremi Italija tudi za osvoboditvijo Dalmacije.

Celjska kronika.

c SESTANEK NARODNIH VOJILCEV MESTA CELJE se vrši danes v sredo 12. t. m. ob 20. v klubovi sobi Celjskega doma. Udeležba je obvezna za vse funkcionarje in zaupnike.

c »STRAŽA« JE OŽIVELA in prihaja sedaj iz Maribora zastopat interese Nemcev, nemškutarjev, večine radikalov in tistih pristašev SLS, ki jim je danes vseeno, s kom se vežejo. List je vreden naslednik »Celjskih novic« iz dni zadnjih volitev.

c »CILLIER ZEITUNG« NAJ BE-REJO! Da bodo vedeli, kaj se pripravljajo, naj bero oni, ki se vežejo danes z Nemci in nemškutarji, članek »Usodno pojmovanje« v »Cillier Zeitung« z dne 9. t. m. Tam se govori samo o manjšinah in člankar ima to veliko tolažbo, da bo naše nemštvo sigurno priznано od — velikega nemškega naroda in ostalega sveta. Tako pogumno in odkrito »Nemci« v Sloveniji v jugoslovenski dobi še niso pisali.

c O »CELJSKEM DOMU« NAMI-GUJE nekaj »Cillier Zeitung« in vse izgleda kakor da se nadeja, da bodo velenemškemu pokretu zopet izročene one zgradbe na naši zemlji, ki si jih je nemštvo postavilo, da nas izrine in si prokriči pot v Trst. Sumljivo je, da list v dolgem članku napada samo in edino demokratsko stranko, ki je stremljenju velenemštva, da zopet dvigne pri nas svojo kačjo glavo, načelno in neizprosno nasprotna. Kaj če so bile dane od zavestnikov kake obljube? Žalostno bi bilo to propadanje narodne zavesti.

c NEMCI IN ITALIJANI niso ničesar vzeli pravi tukajšnji nemški list. Korošcem še baje niti kosa opeke ne. Kaj pa tisto ko so Nemci na Koroškem in Italijani v Primorju našim zažigali domove, razbijali pohištvo in posodo, ter uničili in ubijali in celo morili naše ljudi? Kje se je kedaj kaj takega zgodilo na slovenski zemlji izrodkom naše krvi? In vendar bi skoro bilo bolje, da bi jih bila ljudska jeza takrat iztrebila z ognjem in mečem. Bi vsaj sedaj ne širili zlobe in se ne rogali našemu prebivalstvu.

c SHOD DR. KOROŠCA V CELJU. V ponedeljek zvečer se je vršil pri »Belem volu« dr. Korošca shod. On, ki je navajen zborovati pred množestvilnim občinstvom, je imel to pot komaj 170 ljudi, med temi dobro petino žensk. Navzočih je bilo tudi mnogo Nemcev, nekaj socialistov in pristašev drugih strank, zlasti več radikalov, med njimi tudi kandidat dr. Goričan, ki pa se ni oglašil k besedi. Zborovanje je vodil dr. Ogrizek. »Slovenec« piše o veličastno-

mojo ljubezen v tvojih očeh cenila vredno. Ako bi ne bilo te zaroke nikoli med nama«, je dejala deklica in ga milo pogledala, »povej, ali bi me sedaj potikal in skušal pridobiti? Gotovo ne!« — Nehote je priznal ničevost te domneve. Obotavlja je spregovoril: »Ne verjameš?« — »Rada bi mislila drugače, če bi mogla«, je odgovorila, »Bog mi je priča! Ko sem se naučila resnice, kakor je ta, vem, kako močna in neodoljiva je. Vendar, če bi bil ti danes, jutri svoboden, včeraj, sem celo uverjena, da bi si izbral deklico brez dote — ti, ki bi v zaupnem pogovoru z njo, vse odtehtal po dobičku? Ali, če bi jo izbral, če bi se le za trenutek izneveril svojemu vodilnemu načelu, sem prepričana, da bi te spremljala kes in jadicovanje? Vem in ti dajem svobodo. S težkim srcem, iz ljubezni do tega, kar si bil nekoč.« — Hotel je izpregovoriti, s proč obrnjenim obrazom je nadaljevala: — »Morda občutiš« — spomin na to, kar se je zgodilo, mi daje upanje, da boš — še občutil bolest radi tega. Le malo časa in spomin na to boš opustil, kakor na brezplodne sanje, ko si se zbudil k sreči. Bodi srečen v življenju, ki si si ga izvolil!« Zapustila ga je in sta se ločila. — »Duh«, je dejal Scrooge, »ne pokaži mi ničesar več! Pelji me domov. Zakaj se raduješ, ko me mučiš?« — »Še eno senco!« je vzkliknil duh. — »Nobene več!« je zakričal Scrooge. »Nobene več!« — Toda neusmiljen duh, ga je trdo prijel z rokami ter ga prisilil opazovati, kaj se je zgodilo potem. (Dalje pride.)

sti shoda, kakor da je v oni dvorani sploh kaj takega mogoče.

c SMRTNA KOSA. Umrli je v Šmarjeti pri Skofji vasi ga. Amalija Peer, posestnica, v 91. letu starosti. Pokopali so jo na tukajšnjem mestnem pokopališču.

c UPOKOJENCI IN UPOKOJEN-KE, POZOR! Krajevna skupina državnih upokojencev in upokoženk za Celje in okolico priredi v soboto, dne 15. t. m. ob 5. uri popoldne v klubovi sobi Celjskega doma sestanek svojih članov in članic. Vršila se bodo posvetovanja glede ustanovitve neke podporne ustanove za smrtno slučaje, ter za tiste vdove, katere morajo po umrlih upokojencih brez sredstev dalje časa čakati na svojo pokojnino. Ker so posvetovanja zelo važna, naj nobeden izmed članov in članic ne izostane. Sklicatelj.

c I. PLESNI VENCEK TRGOV-SKIH NAMEŠČENCEV, katerega je podpisani odbor priredil dne 9. t. m., je prav lepo uspel. Največ zaslug na uspehu priveditve ima naša požrtvovalna pokroviteljica ga. Fanica Stermecka, kateri se za njeno skrbnost pri prirejanju jestvin in celem aranžmanu priveditve najtopleje zahvaljujemo. — Zahvala gre tudi plesnemu učitelju profesorju g. Francu Troštu, ki je prireditve vodil v pogledu plesnega aranžmana točno in brezhibno. Zahvaljujemo se posebno vsem gg. trgovcem za darila v naravi in gotovini, katera so nam poklonili, kakor tudi za številni obisk. — Odbor pomočniškega zbora.

c SOKOLSKI OBČNI ZBOR V CELJU se bo vršil v telovadnici mestne osnovne šole v četrtek, 13. t. m. ob 20. uri. Bratje in sestre, pridite polnoštevilno in točno!

c NA SOKOLSKEM SILVESTRO- VEM VEČERU v Celjskem domu je bila najdena ruta. Lastnik jo dobi pri g. Filaču v Prvi hrvatski štedionici.

c PLESNI VENCEK MATURAN-TOV se bo vršil 15. t. m. v Celjskem domu. Sviral bo Nagodetov jazz-band.

c SRNJAK V POLICIJSKEM ZAPORU. V torek nekako ob poldevetih dopoldne jo je primahal od nekod v mesto mlad srnjak in se je po Strossmajerjevi in Vodnikovih ulici zaletel na Kralja Petra cesto, kjer se je mislil zaleteti ali v vežo ali v trgovino trdke Berna. Bili so mu takoj za petami in policija ga je kot klateža in divjaka aretirala. Vtaknili so ga v zapor in ga toplo odeli, da ne bi bilo kakih sitnosti. Oglasili so se tudi takoj simpatizerji-lovci, ki so ga hoteli prevzeti. Pa jim ga niso dali. In tako so končno spravili potepuha v gozd nad mestnim parkom z pasvetom, da se naj ne vrača več v mesto, kjer preži nanj toliko nevarnosti. Policija ne bi mogla vedno paziti nanj.

c DOMAČA VESELICA. Kakor vsako leto priredi tudi letos gostilničar v Narodnem domu domačo veselico v prid celjske dijaške kuhinje. Veselica se vrši dne 15. januarja ob 8. uri zvečer v spodnjih prostorih Narodnega doma ter je na sporedu ples in prosta zabava. Za dobra jedila (krofe) in pristno pijačo bo preskrbljeno. Spričo dobrodelnega namena priveditve se pričakuje obilne udeležbe.

Kritiko o gledališki predstavi in poročilo o predavanju na Ljudskem vseučilišču smo morali odložiti za prihodnjic.

Kino.

MESTNI KINO. Danes v sredo vidimo še zadnjič znameniti orientalski film »Harem«. V četrtek, petek in soboto pa se predvaja najboljši francoski film »Nana« po znamenitem romanu slavnega pisatelja Emila Zola. Ta film se odlikuje po izredni inscenaciji in blestečem razkošju.

KINO GABERJE. Monumentalni film »Variete«, v katerem igra glavno vlogo Emil Jannings in Lya de Putti, se predvaja v četrtek 13., petek 14., soboto 15. in nedeljo 16. jan. Ta film je imel svetovni uspeh in je celo v Ameriki žel največje priznanje.

Širom domovine.

š DELNIŠKA PIVOVARNA V ŽALCU. Kakor smo že poročali je Savinjska posojilnica v Žalcu pred meseci kupila od g. Vilka Kukca del pivo-

varniškega kompleksa z restavracijo ob glavni cesti v Žalcu. Sedaj pa je kupil še ostali kompleks pivovarne z industrijskim poslopjem in skladišči g. Franc Piki, ki namerava ustanoviti v tem objektu še eno hmeljarno, ker se je dosedanja v letošnji sezoni izkazala za premajhno, da si je bila šele lani zelo razširjena. Posojilnica pa namerava preurediti nekdanjo restavracijo za svoje poslovne prostore in za stanovanja, ki jih v Žalcu itak zelo primanjkuje.

š Javna zahvala. Vsled tragične smrti mojega nepozabnega soproga Jurija Nagliča, mizarkega mojstra v Zg. Beli, izražam tem potom zavarovalni zadrugi »Croatia«, pri kateri je bil umrlj šele leto dni zavarovan, javno zahvalo, ker mi je imenovana zavarovalnica nakulantnoe izplačala zavarovano voto. V Zg. Beli, dne 31. januarja 1927. Franciška Naglič s. r.

š Tisočdinarski falzifikati v Prekmurju. V Prekmurju in Medjimurju so se v zadnjem času pojavili tisočdinarski falzifikati. Falzifikati so izdelani z barvastimi svinčniki ter jih je kaj lahko spoznate. Vendar pa se je falzifikatorjem posrečilo, da jih razpečajo med nevednim ljudstvom, ki je malokdaj vidi take bankovce. Orožništvo je aretiralo več razpečevalcev, ki so bili izročeni sodišču, falzifikatorja samega pa doslej še niso mogli izslediti.

š Velik vlom na Laškem. V noči od 4. do 5. januarja je bil na Laškem izvršen velik vlom v tamonjski konzum. Vlomilci so odnesli večjo množino manufakturnega in specijalskega blaga v skupni vrednosti 26 000 Din. Vlomljeno je bilo na tanačin, da so vlomilci izkopali v zidovlisko luknjo ter tako vdrlj v trgovino. Blago so odpeljali z vozom proti Celju, kar se da sklepati po sledovih.

š Notarska vest. Dosedanji notar, odnosno notarski substitut Jakob Kogel v Mariboru je nastopil svojo novo notarsko službo v Šmarju pri Jelšah.

š Viržinke so se podražile. Monopolna uprava je te dni podražila nekatere tobačne izdelke in sicer viržinke in tobak za zvečenje. Viržinke so se podražile za 25 dinarjev pri 100 komadih in stane torej viržinka sedaj 1'25 Din, tobak za zvečenje pa za 25 Din pri 1 kg. To povišanje bo po sedanjih statističnih podatkih znašalo približno tri milijone dinarjev. Podražitev tobaka za zvečenje bo zadelo zlasti Slovenijo, ker je pri nas najbolj razširjena ne ravno lepa razvada zvečenja tobaka.

š Zadnji Oberdank. V Rovinu je umrl 62 let stari Henrik Oberdank, brat svoječasno v Trstu od avstrijskih oblasti obešenega italijanskega iredentista, ki je pripravljaj atentat na avstrijskega cesarja. Pokojni Henrik Oberdank je bil rodom iz Renč pri Gorici. Stariši so mu bili Slovenci. Ž njim je izumrla rodbina Oberdankov.

š Senzacionalna aretacija v Subotici. Državno pravdnštvo v Subotici je odredilo aretacija Eteleke Rajčič, lastnice tiskarne, dalje nekega uradnika Ivana Rajčiča ter Ivana Kohadke. Stepana Varčiča in Gjura Fogešica. Vsi so bili odborniki »Društva za ženitev in možitev«. Društvo je zakrivilo mnogo zlorab. Eteleka Rajčič je skušala podkupiti preiskovalnega sodnika, ki jo je zaradi tega ovadil sodišču.

š Po povratku iz Amerike obesil. Te dni so našli ob cesti Čakovce — Dolnja Lendava obešenega seljaka Ivana Perčiča, doma iz Sv. Martina ob Muri. Pred več leti je odšel v Argentino ter se je sedaj vračal domov. V kovčegu, ki so ga našli pri njem, je imel različne darove, namenjene domačinom. V listnici je imel 700 Din in 45 dolarjev gotovine. Kaj ga je tik pred ciljem gnalo v smrt, ni znano.

š Strašno maščevanje zakonskega moža. V Mondovi se je neki prevarani mož strahovito maščeval nad ženo, ki se mu je izneverila. Posadil jo je na razbeljeno peč, kjer je napol zgorela. Napol mrtvo so jo odnesli v bolnišnico, kjer je kmalu nato izdihnila, moža pa so seveda uklenili in zaprli.

š Samomor mladega oficirja. V Štipu je prošil četrtek izvršil samomor poročnik Lazar Mahajlovič, komandir čete 23. pešpolka. Kaj je mladega častnika gnalo v smrt, ni znano. Bil je hraber oficir, odlikovan z redom Karagorgijeve zvezde.

š Redka riba v Jadranu. V šibeniškem kanalu so ribiči vlovili te

dni redko ribo »morsko miš«, ki živi na obalah Afrike. Riba je dolga dva in pol metra in bo preparirana za šibeniški muzej.

š SNEŽNA LAVINA ODNESLA PASTIRJA. Todor Vrečić, pastir iz Se-la Briča v Bosni je 26. decembra gnal živino na pašo v Vlašić-planino. Pri takoiimenovani Konjski glavi ga je zajela snežna lavina ter ga odnesla kilometer daleč v dolino. Obležal je na mestu in v snegu zmrznil.

š SAMOMOR ZARADI NEZAPOSLENOSTI. V Zagrebu je sedlarski pomočnik Karl Rešetec, rodom iz Grobla v Sloveniji, izpil večjo količino lizola ter par ur pozneje v bolnici umrl. Pred dvema mesecema je prišel od vojakov in brez uspeha iskal dela. To ga je tako deprimiralo, da je šel prostovoljno v smrt.

š SMRTNA NESREČA TRILETNE DEKLICE. V Knjeginju pri Vraždinu je te dni kmetica Mara Levatič čistila tla z vrelo vodo. Poleg nje se je igrala njena triletna hčerka. Medtem ko je šla mati k vodnjaku po vodo, se je deklica prevrnila v lonec z vrelo vodo ter dobila tako težke opekline, da jim je čez par ur podlegla.

š NEPOJASNJEN SAMOMOR. V Ljubljani je skočil Ivan Kraker, sin vodje transatlantske agenture French Line (Havre-Newyork) v Kolodvorski ulici, skozi okno v tretjem nadstropju in je obležal na mestu mrtev. Kaj je pognalo nesrečnega za smrt, še ni znano.

š »ITO« pasta za zobe — najbolja.

Dr. L. B.

Krst Jugoslavije.

(Fantastična slika iz l. 193.)

(Konec.)

Sovič je stopil pred grm, ki je zakrival njegovo skrivališče, in se željno oziral po grapi. Oj, kdaj bo smel zopet svobodno hoditi po tej zemlji, ki jo je toli ljubil! Kdaj spet bo videl svojo ženo, svoja sinova sokoliča, kdaj bo lahko zopet prišel na prvi svojo zlato Bogdano, svojo ljubljeno?

Čuj, kaj je to? Grozni, kosti in mozeg pretresujoči krik je jeknil skozi ozračje! In še eden! Potem pa zopet tiho. Soviču se je zdelo, kakor da se je prvi krik izvil iz moških prs, drugi pa iz ženskih. Tam nekje pri prepadu je bilo, na spodnjem koncu grape. Samo, kadar zagleda človek bliskoma pred seboj smrt, krikne s tako strašnim glasom, je mislil Sovič sam pri sebi. Kdo bi to mogel biti? Morda se je kdo ustrašil pred nenadno zavezajočo globočino? Torej tujec?

Soviča je vlekle, da bi šel in pogledal. Toda zasklelo ga je v glavi in omotičen se je opotekel nazaj v duplino. Tudi glad se je oglašal vedno silneje. Lotevala se ga je vročica.

In spet se je spomnil Bogdane. Gotovo bi mu prinesla kaj za pod zobe in za žejo, če bi revica le vedela, kje se nahaja. Brez dvoma sedaj jadicuje doma za izginulim očetom, nedolžno preganjanim trpinom...

Med takim premišljevanjem je minul tudi ta dan in prišla je zopet noč. Nebo so pokrivali črni oblaki in tema je bila kot v rogu. Sovič je še nekoliko počakal, potem se pa počasi in previdno plazil po gozdu v smeri proti svoji domačiji. Ni mogel več vzdržati. Hrepenenje po svojih je premagalo vse pomisleke.

Že je bil blizu svoje hiše. Okna so bila razsvetljena. Gotovo je bila vsa družina zbrana in je mislila na njega. Kaj, ko bi planil preko jase in se skril v podstrešju? Ali še bolje v kozolecu? Jutri pa bi tiho poklical enega in drugega svojih ljudi, da mu skrivaj prinese hrane? Spet je skočil naprej za zadnji grm in se potuhnil. Deset, dvajset korakov še, pa bom tam. »Oče?« Sovič se zgane. Ali ni bil to Borutov glas? In zopet: »Oče, ali si ti?«

Sovič je stopil bliže in trenutek nato je držal v objemu svojega prvorojenca. Privijala sta se drug k drugemu, kakor da se že nista videla bogve kako dolgo. Nenadoma pa začne Borut, tresoč se po vsem telesu in komaj združujoč solze:

»Oče, ali že veš? Pa kaj vprašujam, saj ti še ne more biti znano! Bogdana... pa ne prestraši se, oče!«

»Za Boga, kaj je z Bogdano?« vikne Sovič, tako glasno, da mu je sin prestrašeno položil roko na usta. »Govori, sin! Ne muči me!«

»Oče, Bogdane ni več. Je mrtva!«
Sovič je omahnil in njegovo težko teho je zamolklo padlo na tla. Trajalo je precej časa, predno se je zavedel. Z glasom neskončno izmučenim in brezbarvnim, nekako avtomatično je šepnil: »Pripoveduj!« In Borut je pripovedoval:

Henrik, županov sin, je že delj časa zalezoval Bogdano. Revica mu je zapupala in ga imela na tihem rado. Večkrat ji je prišel pod okno vasovat. Ko se je jutraj zvedelo po vasi, da so žandarji pri Begovi lipi ujeli nekaj naših in da je bil med zborovalci tudi njen oče, je postala naenkrat vsa bleda in zbegana. Kakor ponorela je begala od hiše do hiše in povpraševala, če so kje videli Soviča. Bila je celo tudi na orožniški postaji. In tako je polagoma razbrala, da je bilo več zborovalcev na begu ranjenih. Reklo se ji je, da ni izključeno, da tudi njen oče umira, kje za kakšnim grmom v gozdu, ker ga ni bilo na spregled. Nato vest si je revica vsa obupana začela puliti lase in lomiti roke.

Vstala je, vsa kuštrave planila v gozd ter iskala tam in klicala očeta. In ko je bilo vse iskanje zaman, se je ponovno podala v vas. Tam ji je nekdo povedal, da je župan oziroma pravzaprav njegov sin Henrik izdal orožnikom kraj in čas narodnega zborovanja o polnoči in da je Henrik celo tepel starce, ujetnike.

Tedaj je popolnoma zblaznela. »Jaz sem očetova morilka«, je venomer upila. »Jaz sem Henriku izdala očeta! Fej, narodna izdajalka sem. Henrik me je prevaril!«

In potem je odšla od hiše k županovim, a se ni vrnila več. Popoldne pa je Brinšekov ovčar našel Bogdano in Henrika zlomljenih kostij pod prepačo. Kako, s kakimi sredstvi je zvalila tja Henrika, ve sam Bog, toda še v smrti ga je krčevito držala. Očividno se je pognala črez skalo in potegnila še njega s seboj v smrt. Prenesli so revico v mrtvašnico. Župan ni dovolil, da bi jo bili doma položili na oder. Svojemu Henriku pa je seveda postlal v svoji najboljši sobi in takoj razposlal sle k svojim zaupnikom s pozivom, naj se ob zatonu lune zberejo v Žilnikovem kamnofovu. Tako sta vsaj izvidnika, Gorjupov Boris in Skržajev Tinče, vedela povedati. Pred mrtvašnico pa je postavil župan stražo, da ujamejo Soviča, čim bi prišel obiskat svojo mrtvo hčerko...

Borut je bil že davno končal svojo povest in Sovič se še vedno ni ganil. Toda slišati je bilo, kako je škripal z zobmi in stiskal pesti, da so pokali prsti. Luna je zahajala tam za gorami ter z zadnjimi žarki medlo razsvetljevala okolico.

Od daleč se je začulo iznenada močno brnenje in čim bližje je prihajalo, tem razločnejše je bilo slišati, kakor da se nekdo z motorjem pelje po nebu.

Oba sta vstala in poslušala. Bližalo se je nekako od juga, iz smeri, kjer je stala falka elektrarna. Sovič, ki je bil v svetovni vojni, je takoj vedel, da je to aeroplan. Razveselil se je kot otrok, kljub svoji neizmerni žalosti, ko je pomislil, da je to brez dvoma jugoslovanski aparat, ki gre na izvide.

Toda motil se je. Strašen pok je razcepil zrak in jeknil semkaj od Pohorja. Kakor da je težka granata tresčila kam in se razletela v tisoč železnih utrinkov. Posebno, kadar so Italijani metali bombe, se je razmahnil tak peklenjski trušč. Bombe?

In Soviču se je posvetilo. Lastni vojni ptič vendar ne bodo pošiljali bomb na svojo zemljo! Moral je biti to torej nemški oziroma avstrijski aeroplan, ki... Moj Bog, brez dvoma je razdeljal falko elektrarno, da vrže v temo in nemoč vse z njo zvezane kraje! In sedaj se vrača lopov domov, proti severu, tja proti onemu hladnemu, krutemu severu, od koder je prišla še vedno nesreča nad Slovane.

»Pojdiva!« je vzkliknil Sovič, ga prijel za roko in v divjem teku vlekel skozi gozd proti duplini, kjer je imel skriti svojo strojnico. Zračni razbojnik bo kmalu tu, nad Ostrimvrhom, si je mislil. Treba mu je poslati nekaj svinčenega zrnja v pozdrav.

Borut je sopesel od razburjenja. Kaj takega še ni bil doživel. Nogo so mu klavali, toda oče ga ni spustil, dokler nista bila v duplini. V blazni naglici je Sovič natovoril sinu eno od obeh stroj-

nih pušk, sam pa je vzel naboje, in zopet sta drvela po isti poti nazaj. Kar naenkrat... Sapa jima je zastala: Z groznim, uglišujočim treskom je udarilo nedaleč pred njima! V zraku je ropotal in bobnel črn stroj, vedno dalje in dalje proti severo-zapadu. Pred njima krič in vpitje. Visoko proti nebu je šinil plamen, obdan od oblakov dima. Gorelo je, gorelo v smeri, kjer je stala njihova domačija! Zvonovi so bili plašno in jokačoče v noč. In vendar je bilo svetlo, kot po dnevu.

Sovič in Borut sta divjala naprej, dokler nista stala na robu gozda. Tam, kjer je še par minut prej stal njihov pohlevni, toda dragi dom, tam so bile sedaj same razvaline, iz katerih je bukal požar, kot strašna, požrešna pošast! Tam je izdihnila svojo blago dušo, razmesarjena, pšen ognja, tudi Milka, njuna žena oziroma mati. Mogoče, da, skoraj gotovo tudi Boris, in ostala družina. Njuna sreča, njuna domovina se spreminja v prah in pepel! Krog in krog pa stoje in molijo ljudje, s smrtnim strahom v srcu, blede, kakor na sodni dan.

In Sovič? Kaj se je godilo v njem? Parkrat se je prijel za glavo, potem pa zarjul kakor ranjena zver in se zvrnil. Orjaško se je stegnila njegova postava. Divje, pošastno se je zakrohotal. Z nadčloveško močjo je pograbil strojnico, ki jo je nosil njegov sin, natovoril si celo breme in brez besede izginil v noč. Proti Žilnikovemu kamnofovu.

Tam so zborovali župan in njegovi privrženci. Veselo razpoloženje je vladalo med tem izvržkom naroda. Njihovo število je bilo že narastlo, kakih 40 do 50 je bilo tam zbranih. Baš je govoril župan in jim razlagal najnoveše radiotelefonske novice.

Berolin je z mogočno kretnjo položil roko na Avstrijo, ki je postala tako sestavni del Velike Nemčije. Voja Jugoslaviji in Franciji je napovedana, nemške čete se že valijo proti Kozjaku! Svet pa strmi nad tem nenadnim razpletom dogodkov. Falska elektrarna razdejana, Sv. Primož, Remšnik in Ruše v plamenu. »Italija, Albanija in Madžari so z nami«, je vzkliknil župan navdušeno. »Ne bo več dolgo, pa nas bo vse združila mogočna mati Germanija...«

... ter pražil satan!« je naenkrat zagrmelo izza prve skade v bližini... »V peklu z vami, izdajalci, morilci! Živela Jugoslavija!«

In zaropotala je strojnica, kroglice so žvižgale, v kamnofovu pa je obležal kup mrličev...

Še dve noči in dva dni se je Sovič skrival po gozdu... Slednjič so ga le ujeli. Izza gora se je porajala zlata zarja, ko so ga gnali orožniki vklejenega v mariborske zapore. Srečavali so kolone vojaštva in topništva. Avtomobil za avtomobilom je divjal po lepi dravski dolini, vlaki so sopihali, preobloženi z vojnimi pripomočki.

Jugoslavija je šla v boj. Prvič, odkar obstoja. — Njen krst se bliža z ogromnimi koraki.

Ali bo časten? Ali bo pomagal Hrvat Srbu in Slovenec svojima bratoma? Bo strnila sloga vrste najboljših vojščakov pod solncem božjim?

Bo končno zasijalo solnce svobode vsem Jugoslovanom? In tudi Soviču, njenemu prvemu junaku?

Razgled po svetu.

»Kaj pomeni zame Woodrow Wilson?« Wilsonova ustanova v Ameriki je razpisala dva natečaja za najboljši moški in ženski spis o pokojnem prezidentu Zedinjenih držav. Natečaja se lahko udeleži vsak ameriški državljani, ki mora odgovoriti na vprašanje, v čem vidi pomen Wilsona in njegovega življenjskega dela.

»Ledena sveča ga je ubila. V Lienzu je splezal 15 letni kmetski sin na gredo v svinjaku na dvorišču. Pri tem je zadel z glavo na poldrugi meter dolgo in nad 20 cm debelo ledeno svečo, ki se je odlomila in padla s tako silo fantu na glavo, da je obležal nezavesten in kmalu na to tudi umrl.

»Če se star panj vname. V Lipskem se je te dni odigrala nenavadna ljubavna tragedija. V neki tamošnji hiralnici se je 90 letna starka zaljubila v svojega 83 letnega soseda. Ker je upraviteljstvo zavetišča staremu prepovedalo posete pri starki in ker je

Kože od divjačine

zajcev, lisic, dihurjev, jazbecev itd., kakor tudi vse vrste surovih kož kupuje po najvišjih dnevnih cenah

Makso Tandler

ZAGREB, Boškovičeva ulica štev. 40.

Brzojavlj: TAURIA ZAGREB.

Telefon štev. 13 - 89.

Iščem zastopnika

za prodajo spirituoov za štajerski del Slovenije proti proviziji. Naslov pod »Zastopnik« na upravo lista. 2-1

ta ni več posetil, se je starka iz žalosti zastrupila s podganskim strupom. Umrla je v strahovitih mukah. Je pač hudo, če se star panj vname!

»Divje svinje v Nemčiji. Poročajo, da so se pojavile v Pfalci krdela mrjascev, ki nadlegujejo prebivalstvo. Lakota je prisilila živali, da so pridle iz gozdov na dvorišča do ljudskih prebivališč, kjer so povzročile veliko škodo ter postale naravnost opasne človeškemu življenju. Nekemu posestniku so merjasci raztrgali psa-čuvaja, on sam pa je moral pobegniti, sicer bi ga bile zveri raztrgale s čekani.

»Tančer zopet na dnevnem redu. Španski službeni list zanika vest, da bi se bila vršila med špansko in italijansko vlado tajna pogajanja o tangerskem vprašanju. To vprašanje bodo reševali na preliminarinih pogajanjih, ki se v kratkem prično v Parizu med predstavniki španske in francoske vlade. Pozneje pa bo sirša konferenca predstavnikov vseh interesiranih vlad sprejela važne izpremembe dosežanega tangerskega instituta.

»Italijanska emigracija v l. 1926. V preteklem letu se je izselilo iz Italije 279.357 ljudi. Preko oceana se je izselilo 117.392 oseb, v evropske države 161.965, v Argentino pa nad 50.000 oseb.

»Velika železniška nesreča v Rusiji. Brzovlak Irkutsk—Moskva je skočil približno 100 km pred Mosko s tira, 16 oseb je bilo ubitih, 26 težko ranjenih.

»Atentat na Hermana Wendla. Policijsko ravnanje v Frankfurtu je bilo opozorjeno, da pripravlja skupina macedonskih emigrantov atentat na znanega pisatelja in bivšega socialno-demokratskega poslanca znanega jugoslovofila Hermana Wendla. Dva člana macedonske emigracije sta se hotela predstaviti Wendlu ter ga umoriti. Wendel je namreč v svojih knjigah o Balkanu poročal tudi o makedonskem vprašanju v jugoslovanskem smislu.

»Tajinstvena otroška bolezen. Iz Južne Karoline v Ameriki poročajo o nenavadni otroški bolezni, ki razsaja med tamošnjo deco. Otrok se loti nekaka nevzdržljiva nervoznost, ki jih sili iz postelje ter vzpodbuja k diranju. Otrok teka tako dolgo po hiši, dokler se nezavesten ne zgrudi na tla, in čim se mu zavest povrne, se začne usodni cirkulus iznova. Tekanje traja navadno do popolnega izčrpanja. Zdravniki stoje spričo te bolezni pred uganko, ki ji ne vedo rešitve.

»EKSCLENCE NA MADŽARSKEM. Budimpeštanska vlada je odredila kategorizacijo poslancev madžarske zbornice. Kakor javljajo sedaj iz Budimpešte, so pri tem delu našli nič manj kot 54 takih poslancev, ki imajo pravico nositi naslov »ekscelence«. Samo vladna stranka ima 21 ekscelenc med svojimi pristaši, vsi ostali pa so »Visokorodni«, »Blagorodni« in kakor se še imenujejo taki zastopniki ljudske volje med potomci Arpada. Zanimivo je tudi to, da so vse »ekscelence« privrženci legitimistične ideje.

Ljudska prosveta.

»Delo za ljudsko prosveto. Povsod po državi znani voditelj Vidovičevega etično-kulturnega pokreta v Sarajevu Miljenko Vidovič je izdal te dni dve brošuri: drugo izdajo svojega predavanja o etični kulturi in ponatis predavanja »Dvije kulture«, ki ga je imel v novembru minulega leta v

Liubljani. Tu kakor tam obravnava vprašanje, ali se da ozdraviti sedanja npravno in kulturno razkrojena in izčrpana družba. Vidovič odgovarja pozitivno. Obe brošuri je založil »Uzga-jatelj« v Sarajevu.

»Slovenska umetnostna razstava v Nemčiji. Znana berlinska moderna umetnostna revija »Der Sturm«, ki jo že 17. leto izdaja umetniško društvo istega imena (pod uredništvom Herwartha Waldena), je v svojem decemberskem zvezku letnika 1926 (št. 9) priobčila trije reprodukcij slovenskih slikarskih del. Reprodurcije predstavljajo slike: »Poletje« Franceta Kralja, »Težake« Toneta Kralja in »Vas« Nandeta Vidmarja. Vsa ta dela so razstavljeni od početka pret. decembra v Sturmovem razstavnem salonu v Berlinu, na Potsdamerstrasse. Razstava, ki je bila prvotno projektirana do konca decembra, se je podaljšala do konca t. m. Udeležuje se razstave 12 članov »Slovenskega umetniškega društva« (prej: Klub mladih).

Gospodarstvo.

»Slaba žitna kupčija na svetovnih tržiščih. Splošen pojav na vseh važnejših žitnih tržiščih v zadnjih dneh je izredno majhna kupčija. Vzrok temu je splošno pričakovanje padca cen spričo ugodnih žetev v Argentini in Avstraliji, od koder se blago ponuja v velikih količinah.

»Poenotenje borznih uzanc. Iz Beograda poročajo: Zveza trgovcev in žitnih izvoznikov v Bukarešti je sklenila sklicati v Bukarešti konferenco, na kateri se bo obravnavalo vprašanje izenačenja borznih uzanc v Romuniji, Jugoslaviji, Avstriji, Madžarski, Bolgarski, Čehoslovaški in Nemčiji. V obravnavo bodo prišla tudi druga vprašanja, ki pridejo v poštev za hitrejši trgovinski promet.

»KONKURZI V LETU 1926. V letu 1926. je bilo pri protokoliranih tvrdkah v Sloveniji razglašanih 29 (leta 1925.: 32) konkurzov i. s. pri posameznih tvrdkah 18 (21), pri javnih trgovskih družbah 2 (5), pri družbah z omejeno zavezo 3 (3), pri delniških družbah 2 (1) in pri zadrukah 4 (2). Pri neprotokoliranih tvrdkah je bilo v letu 1926. (1925.) razglašanih 48 (46) konkurzov.

»UPOZORITEV IMETNIKOV OBVEZNIC VOJNE ŠKODE. Finančni minister priporoča v svoji objavi o planu amortizacije obveznic Vojne škode imetnikom obveznic, da po 15. t. m. ne prodajajo obveznic, preden se iz »Službenih Novin« ali drugih službenih objav ne uverijo, da njihove obveznice niso amortizirane ali da niso izžrebane za dobiček.

»RAZPADANJE ŠPINITNEGA KARTELA V NAŠI DRŽAVI. Iz Beograda poročajo, da je zaradi nesoglasij stopila iz špinitnega kartela tvornica v Kreki (Bosna), kmalu potem pa tvornica Červenka v Bački.

»VINSKI SEJEM IN RAZSTAVA VLJUTOMERU. Krizi našega vinogradništva skušajo razne gospodarske korporacije od pomoči s tem, da prireajo vinske sejme in razstave. Tako so se vršili vinski sejmi že na večjih krajih in to z boljšim ali slabšim uspehom. V Ljutomeru, središču slovenskega vinarstva se je pred kratkim sestavil odbor iz zastopnikov gospodarskih organizacij in občin, da pripravi vse za vinski sejem in razstavo v Ljutomeru. Ljutomerski vinogradniki in vinogradka veleposestva so si edini v tem, da treba po taistih vinskih sejmih na raznih krajih začeti z delom tudi v Ljutomeru, ki je po slovesu svojih vin najprimernejši kraj, kjer naj vinski trgovec in gostilničar spoznata dobroto ljutomerske kapljice. Zato so se odločili, da priredijo vinski sejem in razstavo v četrtek, dne 3. marca 1927, ko bo vino letnika 1926 po prvem pretakanju že čisto. Že zdaj opozarjamo interese na ta dan. Podrobnosti še sledijo.

Pupilarnovaren in javnokoristen denarni zavod celjskega mesta

Mestna hranilnica celjska

Ustanovljena leta 1864. — Pod trajnim državnim nadzorstvom.

V lastni palači pri kolodvoru.

Vsi hranilnični posli se izvršujejo najkvalitetneje, hitro in točno. Ugodno obresiovanje. Pojasnila in nasveti brezplačno.

Vrednost rezervnih zakladov nad 25.000.000

Za hranilne vloge jamči mesto Celje s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo.

Kludsky v Celju!

V Celje je dospela svetovnoznana velika menažerija **Kludsky** ter ostane tu od 14. do 23. januarja 1927.

10 levov,
2 tigra,
2 leoparda,
2 hijeni,
slon, cebre
in kače
(udavi)

Levinja ima
4 mladiče, na
kar se cenjeno
občinstvo opo-
zarja, ker je to
velika
redkost.

Krmljenje živali ob delavnikih ob 7. uri zvečer, ob nedeljah od 4. do 7. ure zvečer.

Vstopnina za osebo Din 10.—, otroci in vojaštvo Din 5.—.

V celem je 80 živali! Največja menažerija v srednji Evropi!

Inserirajte v „NOVI DOBI“!

Prodaja posestva.

V stečajnem postopanju Vinka Avgušтина v Celju se prodajo iz proste roke nepremičnine vl. št. 45 k. o. Košnica in 120 k. o. Lisce ter solastninska pravica do 1/19 vl. št. 81 k. o. Košnica, to je posestvo v Polulah pri Celju, obstoječe iz hiše števil. 4 z gospodarskimi poslopji in zemljiškimi parcelami v celotni površini 12 ha, 89 a in 95 m². Posestvo je oddaljeno približno 15 minut pešhoda od Celja.

Interesenti naj se zglasijo

dne 25. januarja 1927 ob 9. uri dopoldne

v pisarni stečajnega upravitelja dr. Ernesta Kalana, odvetnika v Celju, ker se bo ta dan sklenila prodaja.

Dva orala ali več

dobrih njiv in 1 oral travnika kupim ali vzamem v zakup kje pri Celju, najraje okrog slov. pokopališča v smeri Vojnika. Ponudbe na H. Glinšek, Sv. Lovrenc, pošta Sv. Pavel pri Preboldu.

✂ Premog ✂

iz državnega rudnika v Zabukovci in na željo tudi iz vseh drugih premogovnikov, za domačo porabo ter za obrtna in industrijska podjetja, dobavlja in dostavlja na dom točno in po najnižji ceni

Franjo Jošt, Celje,
Aleksandrova ulica števil. 4.

Kamnosečka industrijska družba v Celju, Razlagova ul. 7, sprejme 2 močno razvita

vajenca

boljših starišev, ki sta zadostila šolski obveznosti.

Posestvo

od 2 do 10 oralov se kupi v okolici Celja. — Imam tudi kupca za stanovanjsko hišo v Celju ali okolici. Ponudbe na F. Jager, realitetna pisarna, Celje, Dolgo polje 1.

2-1

Tedenski izkaz

mesne klavnice o klanju in uvozu od 3. I. do 9. I. 1927.

I m e	Zaklana živina							Uvoženo meso v kg					Opomba	
	Konji	Biki	Voli	Krave	Teletc	Svinje	Ovce	Kozlički	Govedina	Teletina	Svinjina	Ovce		Koze
Dečman Ferdinand	—	—	2	—	—	1	—	—	—	200	—	—	—	—
Esih Matija	—	—	1	—	—	2	2	—	—	—	—	—	—	—
Friedrich Ivan . . .	—	—	1	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—
Gorenjak Josip . . .	—	—	2	1	—	3	4	—	180	41	—	—	—	—
Gunžer Fridrik . . .	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Holc Martin	—	—	2	—	—	2	—	—	—	73	45	—	—	—
Hohnjec Viktor . . .	—	—	1	—	—	4	—	—	—	—	—	—	—	—
Hohnjec Štefan . . .	—	—	—	1	—	1	3	—	—	—	—	—	—	—
Janžek Marija	—	—	—	1	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—
Kroflič Alojz	—	—	1	—	—	—	4	—	—	154	—	—	—	—
Lapornik Ivan	—	—	1	1	—	4	2	—	—	—	—	—	—	—
Leskošek Ivan	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	34	—	—	—
Robek Anton	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
Rebeuschegg Franc .	—	—	5	5	1	4	10	—	225	153	454	—	—	—
Reicher Ivan	—	—	1	3	—	4	2	—	—	—	—	—	—	—
Urbančič Adolf . . .	—	—	2	—	—	2	1	—	—	108	—	—	—	—
Voisk Rozalija . . .	—	—	1	1	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—
Zany Viktor	—	—	—	2	—	—	—	—	—	160	—	—	—	—
Zavodnik Alojzija .	—	—	1	1	—	5	1	—	—	—	—	—	—	—
Kus Miha	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
Lebič Paul	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
Plešivčnik Ana . . .	—	—	—	—	—	1	—	—	—	214	87	—	—	—
Reberšak Anton . . .	—	—	—	—	—	—	3	—	—	—	—	—	—	—
Pilih Karl	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Invalidski dom . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hlavač (Celjski dom)	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—
Skoberne Pric	—	—	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—
Zasebne stranke . .	—	—	—	—	—	—	11	—	—	—	—	—	—	—
Bernardi Drago . . .	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
Skupno	1	—	21	18	2	35	53	—	405	943	780	—	—	—

Josip KOS, Celje,

Ljubljanska cesta 10

Izdelovalnica vsakovrstnih moških, ženskih in otroških čevljev. 50 Izdeluje vsakovrstne gornje dele. Vsa v stroko spadajoča popravila po znižani ceni. Postrežba solidna. Podružnica Žalec št. 29.

Meblovana soba

e dobi brezplačno od hišnega posestnika proti posojilu Din 3000.—. Naslov pri g. Breznik, Celje, Dolgo polje 1.

Delaj, nabiraj in brani, varčevati se ne brani.

Marljivo, trezno, varčno, so predpogoji uspešnosti!

Pri naložbi zneska po 20 Din se dobi nabiralnik na dom.

Popolnoma varno naložite denarno prihranke pri zadrugi

LASTNI DOM

stavbna in kreditna zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

Obrestuje hranilne vloge po 6%

Večje stalne vloge po dogovoru najugodnejše. Jamstvo za vloge nad 1.500.000 Din.

Varčuj v mladosti, da stradal ne boš v starosti!

iz malega raste veliko!

Pisarna v Celju, Prešernova ul. 6.

Zvezna tiskarna v Celju

izvršuje vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela solidno, okusno in najhitreje

Ceně zmerne!

Prepričajte se sami!

Najmoderneje urejena knjigoveznica